

Fylkesmannen i Hordaland

Sakshandsamar, innvalstelefon
Margit Farestveit, 55 57 25 88

Lindås kommune
Kvernhusmyrane 20
5914 Isdalstø

LINDÅS KOMMUNE		Vår dato
Klassering	139/4	04 JUNI 2010
07.06.2010		Dykkar dato
		26.03.2010
Ark. saksnr.	Løpenr.	
09/2197		
Saksnr.	Tilleggskode	
DALA		

Vår referanse
2010/4586 423.1
Dykkar referanse
2009/2197

Vedtak i klagesak som gjeld avslag på søknad om dispensasjon for utlegging av flytebryggje på eigedomen gnr. 139 bnr. 4, Lindås kommune

Vi syner til oversending frå kommunen, motteken her 30.03.10. Vilkåra for å handsame saka er til stades.

Bakgrunn for saka

Georg Huseklepp søkte 05.01.10 om utlegging av flytebryggje på eigedomen gnr. 139 bnr. 4. Flytebryggja er i betong og er 12 meter x 2,5 meter. Hytta ligg på ei øy, og den einaste tilkomsten til eigedomen er med båt. Flytebryggja vert ikkje til sjenanse for nokon og skal erstatte kaia som er øydelagt.

Georg Huseklepp opplyser i e-post 19.01.10 at det ikkje vert produsert betongbryggjer under 8 meter.

Plan- og miljøutvalet av slo søknaden 24.02.10, sak 55/10.

Georg Huseklepp påklaga vedtaket. Klagen vart motteken hjå kommunen 09.03.10. Han syner blant anna til unntaket frå forbodet i plan- og bygningslova (plbl.) § 17-2 3. ledd. Forholda på staden med strøm, båttrafikk og bølger gjer det ikkje forsvarleg å leggje ut ei trebryggje på 6 meter.

Plan- og miljøutvalet handsama klagen i møte 24.03.10, sak 93/10. Klagen vart ikkje teken til følgje.

Saka vart etter dette sendt til Fylkesmannen for endeleg handsaming. Om bakgrunnen for saka elles viser vi til saksdokumenta som vi legg til grunn er kjente for partane.

Regelverk

Fylkesmannen skal som klageinstans sjå til at kommunen under handsaminga av saka har følgt dei lover, forskrifter og sakshandsamingsreglar som gjeld på området. Fylkesmannen kan under handsaminga prøve alle sider ved vedtaket, også dei skjønsmessige vurderingane som kommunen har gjort, jf. forvaltningslova (fvl.) § 34.

Oppføring av flytebyggje krev løyve av kommunen etter plbl. § 93. Før slikt løyve vert gitt, skal ein sjå til at løyvet ikkje vil kome i strid med reglar gitt i eller i medhald av lova, jf. plbl. § 95 nr. 2.

Landarealet er i kommuneplanen sin arealdel lagt ut som LNF-område. I dette området er frådelling og bygging ikkje tillate, med unntak av tiltak i samanheng med stadbunden næring. Sjøarealet er avsett til NFFF-område (Natur-, ferdsel, fiske- og friluftsområde).

Tiltaket er difor i strid med plan- og bygningslova § 11-6 og § 1-8 2. ledd og kan ikkje godkjennast utan at det vert gitt dispensasjon.

Fylkesmannen si vurdering

Vi vil først presisere at vi oppfattar klagar sin e-post 19.10.10 slik at han har endra søknaden ved at flytebyggja vert redusert frå 12 meter til 8 meter.

Klagar syner til unntaket i plan- og bygningslova frå 1985 § 17-2 3. ledd. Søknaden om dispensasjon er sendt inn etter 01.07.09 og skal difor handsamast etter den nye plan- og bygningslova. Plbl. § 1-8 vidarefører og innskjerpar byggjeforbodet i strandsona og erstattar § 17-2 i plbl. 1985. Unntaket for tilkomstbyggjer for fritidseigedomar er ikkje vidareført i den nye lova.

Fvl. § 24 1. ledd slår fast at "Enkeltvedtak skal grunngis". Dei krav som vert stilt til innhaldet av grunngjevinga følgjer av fvl. § 25 der det kjem fram at det i grunngjevinga "skal vises de regler vedtaket bygger på", og at grunngjevinga skal "gjengi innholdet av reglene eller den problemstillingen vedtaket bygger på" dersom dette er naudsynt for at parten skal vere stand til å forstå vedtaket. I tillegg vert det slått fast at "De hovedhensyn som har vært avgjørende ved utøving av forvaltningsmessig skjønn, bør nevnes".

Ei grunngjeving for eit enkeltvedtak vil gje partane ei forklaring og vil gjere greie for dei omsyn som vedtaket byggjer på. Partane vil då betre kunne forstå bakgrunnen for at saka fekk eit slikt utfall. Eit forvaltningsvedtak kan kjennast ugyldig når grunngjevinga ikkje gjev eit tilstrekkeleg grunnlag for å vurdere om vedtaket lir av innhaldsmessige feil. I Isenedommen (Rt. 1981 s. 745) vart det uttalt at det var "mangler ved begrunnelsen (som) kan tyde på svikt ved selve avgjørelsen", og avgjerda vart etter dette kjent ugyldig.

Plbl. § 19-2 2. ledd slår fast at det ikkje skal gis dispensasjon dersom omsyna bak føresegna vert vesentleg sett til side. I tillegg må det gjerast ei interesseveging, der fordelane ved tiltaket må vurderast opp mot ulempene. Det må liggje føre ein klar overvekt av omsyn som taler for dispensasjon. Det inneberer at det normalt ikkje vil vere høve til å gi dispensasjon når omsyna bak føresegna det vert søkt dispensasjon frå framleis gjer seg gjeldande med styrke.

Kommunen må då i den enkelte saka vege dei grunnar som søkjar legg fram opp mot dei omsyna som ligg bak reglane det skal gjevast dispensasjon frå.

Plan- og miljøutvalet syner til i grunngjevinga for avslaget at

..dispensasjon i dette tilfellet ikkje kan gjevast, fordi omsyna bak føresegner det dispenserast frå, vert vesentleg tilsidesett.

Ulemper:

- *Tiltaket gjev ikkje betre tilrettelegging for ålmenta, då tiltaket ligg i "opparbeidd" og "privatisert" område av holmen.*
- *Tiltaket vil kome i konflikt med landbruks-, natur-, ferdsel-, fiske- og friluftsiinteressar som LNF- og NFFF-områda i kommuneplanen er meint å ivareta.*
- *Tiltaket vil vere i strid med arealdelen til kommuneplanen.*

Fylkesmannen kan ikkje sjå at det ved dette er gitt ei tilstrekkeleg grunngeving for vedtaket. Det kjem ikkje fram av vedtaket kva konkrete moment i saka som er vektlagt av utvalet utanom at det vert synt generelt til kommuneplanen og dei interessene som planføremålet skal ivareta utan at dette vert vurdert opp mot klagaren sin argumentasjon for kvifor det bør gis dispensasjon. Krava til grunngeving av vedtaket er dermed ikkje oppfylt, jf. fvl. § 24, og vedtaket lir dermed av ein sakshandsamingsfeil.

Fvl. § 41 slår fast at eit enkeltvedtak er

gyldig når det er grunn til å regne med at feilen ikkje kan ha virket bestemmende på vedtakets innhald.

Som følge av den manglande grunngevinga for vedtaket finn Fylkesmannen det vanskeleg å vurdere om utvalet har lagt til grunn ei riktig lovforståing ved handsaminga av saka. Det er heller ikkje mogleg for Fylkesmannen å ta stilling til den skjønsumtøving som ligg grunn for vedtaket. Som tidlegare nemnt er det slått fast i rettspraksis at eit vedtak som har manglar ved grunngevinga som kan tyde på svikt i sjølv avgjerda, kan bli ugyldig på dette grunnlag. Vi er difor kome til at plan- og miljøutvalet sitt vedtak må opphevast. Vi kan ikkje sjå at utvalet i tilstrekkeleg grad har vurdert alle relevante omsyn som gjer seg gjeldande i saka. Slik vi ser det, kan det ikkje utelukkast at denne mangelen har hatt innverknad på utfallet i saka, jf. fvl. § 41.

Saken vert difor returnert til Lindås kommune for ny handsaming. Vi ber kommunen vurdere i nærmare grad klagar sin argumentasjon for å leggje ut flytebyggje på staden opp mot dei interessene som eventuelt vert skadelidande ved at det vert gitt dispensasjon.

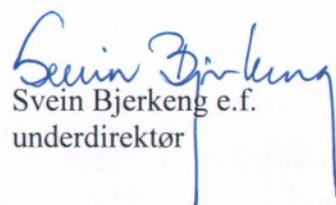
Vedtak

Fylkesmannen opphevar vedtak av plan- og miljøutvalet 24.02.10, sak 55/10. Kommunen må etter dette handsame saka på nytt, jf. forvaltningslova § 34 4. ledd. Vi kan ikkje sjå at utvalet har vurdert alle relevante omsyn som gjer seg gjeldande i saka, jf. vår grunngeving ovanfor.

Fylkesmannen vil presisere at vi med dette ikkje legg føringar for resultatet ved den nye handsaminga av saka i kommunen.

Vedtaket er endeleg og kan ikkje påklagast, jf. fvl. § 28 3. ledd.

Med helsing

Svein Bjerkeng e.f.
underdirektør

Margit R. Farestveit
rådgjevar

Kopi til:

Georg Huseklepp Postboks 3443, Ytre Sandviken 5815 BERGEN